तिरश्चीराङ्गिरसो, द्युतानो वा मारुतः।इन्द्रः, १४ इन्द्रामरुतः, १५ इन्द्राबृहस्पती। त्रिष्टुप्, ४ विराट्, २१ पुरस्ताज्योतिः।

अस्मा उषास् आतिरन्त् याम्मिन्द्रायं नक्तमूम्याः सुवार्चः।

अस्मा आपौ मातरः सप्त तस्थुर्नृभ्यस्तराय सिन्धवः सुपाराः॥ ८.०९६.०१

अस्मै- एतस्मा इन्द्राय। उषासः। यामम्- मार्गम्। अतिरन्त- अवर्धयन्। अर्म्याः- निशाः। नक्तम्- अपररात्रिकाले। सुवाचः- कल्याणवाचो भवन्ति। अस्मै- एतस्मै। मातरः- जनन्यः। आपः- मूलशक्तिधाराः। सप्त- सप्तभूमिकोन्मुखाः। तस्थुः- उपतस्थुः। नृभ्यः- मनुष्येभ्यः। तराय- तरणाय। सिन्धवः- नद्यो मूलशक्तिधाराः। सुपाराः- सुखेन पारियतुं शक्या अभवन्॥१॥

अतिविद्धा विश्वरेणां चिदस्त्रा त्रिः सप्त सानु संहिता गिरीणाम्। न तद्देवो न मर्त्यस्तुतुर्याचानि प्रवृद्धो वृष्भश्चकार्र॥ ८.०९६.०२

विथुरेण- असहायेन । अस्ना- वज्रेण । त्रिः सप्त सानु संहिता गिरीणाम्- जडप्रतीकमेघगिरिसङ्घाः । अतिविद्धा- ताडिताः पातिता जिताः । यानि । प्रवृद्धः । वृषभः- वर्षक इन्द्रः । चकार- अकरोत् । तत्- तानि । न । देवः- अमरः । न । मर्त्यः । तुतुर्यात्- तरेत् ॥२ ॥

इन्द्रंस्य वर्ज्न आयसो निर्मिश्च इन्द्रंस्य बाह्वोर्भूयिष्टमोर्जः। शीर्षन्निन्द्रंस्य कर्तवो निरेक आसन्नेषेन्त श्रुत्यां उपाके॥ ८.०९६.०३

इन्द्रस्य। वज्रः। आयसः- अयोमयः। निमिश्रः- संमिश्रः सम्बद्धः। इन्द्रस्य। बाह्वोः- भुजयोः। ओजः- बलम्। भूयिष्ठम्- अतिशयेनाधिकम्। इन्द्रस्य। निरेके- निर्गमने। क्रतवः- वीर्याणि। शीर्षन्- शिरसा धृतानि। आसन्- अभवन्। उपाके- इन्द्रस्यान्तिके। उपासकाः। श्रुत्यै-अतीन्द्रियश्रवणोपलक्षितदिव्यानुभूत्ये। आ ईषन्त- प्रपन्ना भवन्ति॥३॥

मन्ये त्वा युज्ञियं युज्ञियानां मन्ये त्वा च्यवनुमच्युतानाम्।

मन्ये त्वा सत्वेनामिन्द्र केतुं मन्ये त्वा वृष्मं चर्षणीनाम्॥ ८.०९६.०४

यज्ञियानाम्- पूज्यानाम्। यज्ञियम्- पूज्यम्। त्वा- त्वाम्। मन्ये- चिन्तयामि। अच्युतानाम्-अचलानामपि। च्यवनम्- चालकम्। त्वा मन्ये। इन्द्र। सत्वानाम्- बलवतामपि। केतुम्-प्रज्ञापकम्। त्वा मन्ये। चर्षणीनाम्- प्रजानाम्। वृषभम्- वर्षकम्। त्वा मन्ये॥४॥

आ यद्वर्जं बाह्वोरिन्द्र धत्से मद्च्युत्मह्ये हन्त्वा उं।

प्र पर्वता अनेवन्त प्र गावः प्र ब्रह्माणी अभिनक्षेन्त इन्द्रेम्॥ ८.०९६.०५

अहये हन्तवै- आवरणबाधनाय। इन्द्र। यत्- यदा। बाह्वोः- भुजयोः। मदच्युतम्- हर्षदम्। वज्रम्। आ धत्से- धारयसि। तदा। पर्वताः- स्थैर्यप्रतीका गिरयः। गावः- धेनवश्चिद्रश्मयः। प्र- प्रकर्षेण। अनवन्त- अशब्दयन्। नु शब्दे। ब्रह्माणः- मन्त्राः। इन्द्रम्। अभिनक्षन्त- व्याप्नुवन्॥५॥

तमुं ष्टवाम् य इमा जुजान् विश्वां जातान्यवराण्यस्मात्।

इन्द्रेण मित्रं दिधिषेम गीर्भिरुपो नमोभिर्वृषभं विशेम॥ ८.०९६.०६

यः। इमा- एतानि। विश्वा- सर्वाणि। जातानि। अस्मात्- इन्द्रात्। अवराणि। जजान- ससर्ज। तम्। स्तवाम- स्तुमः। इन्द्रेण। मित्रम्- - सूर्यम्। गीर्भिः- मन्त्रैः। दिधिषेम- स्तुमः। धिष शब्दे। नमोभिः- नमस्कारैः। वृषभम्- वर्षकिमन्द्रं सूर्यं वा। उप विशेम- उपास्महे ॥६॥

वृत्रस्यं त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्ये सर्वायः।

मरुद्भिरिन्द्र संख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि॥ ८.०९६.०७

वृत्रस्य- आवरणप्रतीकरक्षसः। श्वसथात्- श्वासात्। ईषमाणाः- सर्वतः सरन्तः। विश्वे देवाः। ये। सखायः- त्वत्सुदृदः। त एव। त्वा- त्वाम्। अजहुः- तत्यजुः। इन्द्र। मरुद्भिः- प्राणिवशेषेवतिर्वा । ते- तव । सख्यम्- मैत्री । अस्तु- भवतु । अथ- ततः । इमाः- एताः । विश्वाः-सर्वाः । पृतनाः- वृत्रसेनाः । जयासि- जयसि ॥७ ॥

त्रिः षृष्टिस्त्वां मुरुतौ वावृधाना उस्रा ईव राज्ञयौ यज्ञियासः।

उप त्वेमः कृधि नौ भागधेयं शुष्मं त एना हविषा विधेम॥ ८.०९६.०८

त्रिः षष्टिः- बहवः। मरुतः- वाताः प्राणिवशेषाः। त्वा- त्वाम्। ववृधानाः- वर्धमानाः। उस्रा इव राशयः- गोसङ्घा इव भवन्तः। यिद्यासः- पूज्याः। त्वा- त्वाम्। उप आ इमः- उपास्मिहे। नः- अस्मभ्यम्। भागधेयम्। कृधि- कुरु। ते- तव। शुष्मम्- बलम्। एना- अनेन। हिवषा- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिह्वयेन। विधेम- परिचरेम॥८॥

तिग्ममायुधं मुरुतामनीकं कस्त इन्द्र प्रति वर्ज्रं दधर्ष।

अनायुधासो असुरा अदेवाश्चकेण ताँ अप वप ऋजीिषन्॥ ८.०९६.०९

आयुधम्- प्रहरणम् । तिग्मम्- तीक्ष्णम् । मरुताम्- वातानां प्राणानाम् । अनीकम्- सङ्घश्च तवैव महानस्ति । इन्द्र । कः । ते- तव । वज्रम् । प्रति दधर्ष- अभिभवति । धृष प्रसहने । असुराः-बिलनः । अदेवाः- अन्धकारप्रतीकराक्षसाः । अनायुधासः- भवदायुधसकाशे निरायुधा इव दृश्यन्ते । चक्रेण । तान् । ऋजीषिन्- आर्जवसम्पन्न । अप वप- अपगतान् कुरु । नाशय ॥९॥

मह उयार्य त्वसे सुवृक्तिं प्रेरेय श्विवतमाय पृश्वः।

गिर्वोहसे गिर् इन्द्रीय पूर्वीर्धेहि तन्वे कुविद् वदेत्॥ ८.०९६.१०

महे- महात्मने। उग्राय- उद्गूर्णाय। तवसे- बिलने। पश्चः- सूक्ष्मदिर्धानः। पश्यतीति पशुरिति यास्कः। शिवतमाय- मङ्गळतमाय। सुवृक्तिम्- मन्त्रान्। प्रेरय। गिर्वहसे- मन्त्रसम्भजनीयाय। इन्द्राय- परमेश्वराय। पूर्वीः- पुराणान्। गिरः- मन्त्रान्। घेहि- धारय। तन्वे- कुलसन्तानाय। कुवित्- बहु। अङ्ग - क्षिप्रम्। वेदत्- ददातु॥१०॥

उक्थवहिसे विभ्वे मनीषां दुणा न पारमीरया नदीनीम्।

नि स्पृश धिया तन्वि श्रुतस्य जुष्टेतरस्य कुविद्ङ्ग वेदेत्॥ ८.०९६.११

उक्थवाहसे- मन्त्रवाहकाय । विभ्वे- विभवे समर्पिताम् । मनीषाम् । द्रुणा- प्लवेन । नदीनां पारम् । न- इव । ईरय- प्रेरय । श्रुतस्य- श्रुतिप्रसिद्धम् । जुष्टतरस्य- प्रीणयितारमिन्द्रम् । धिया- मेधया । नि- नितराम् । स्पृश । कुविदङ्ग वेदत् ॥११ ॥

तर्द्विविड्डि यत्त इन्द्रो जुजौषत्स्तुहि सुष्टुतिं नम्सा विवास।

उपं भूष जरितुमां रुवण्यः श्रावया वाचं कुविदुङ्ग वेदंत्॥ ८.०९६.१२

यत्। ते- त्वदीयम्। इन्द्रः। जुजोषत्- प्रीणाति। तत्। विविड्वि- जानीहि। सुष्टुतिं स्तुहि-शोभनस्तोत्रं कुरु। नमसा- प्रणामेन। विवास- परिचर। जरितः- स्तोतः। उप भूष- अलङ्कुरु। मा। रुवण्वः- रुदः। वाचम्- श्रुतिम्। श्रावय। कुविदङ्ग वेदत्॥१२॥

अवं द्रुप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो द्रशभिः सुहस्रैः।

आवृत्तमिन्द्रः शच्या धर्मन्तुमप् स्नेहितीर्नृमणा अधत्त॥ ८.०९६.१३

द्रप्सः- वेगवान् । कृष्णः- अन्धकारमयो वृत्र आवरणप्रतीकः । दशिमः सहस्रेः- प्रभूताभिः स्वसेनाभिः । इयानः- गच्छन् । अंशुमतीम्- रसयुक्तां मूलशिक्तिधाराम् । अव अतिष्टत्- आक्रमते । तम् । शच्या- शक्त्या । धमन्तम्- शब्दयन्तम् । इन्द्रः । आवत्- प्राप्नोत् । नृमनाः- नृणां हितकामः । स्नेहितीः- हिंसाकरीस्तस्य सेनाः । अप अधत्त- हतवान् । अपधानं हननमिति सायणः ॥१३॥

द्रप्समपद्भयं विषुणे चरेन्तमुपह्वरे नुद्यौ अंशुमत्याः।

नभो न कृष्णमेवतस्थिवांसमिष्यामि वो वृषणो युध्येताजौ॥ ८.०९६.१४

अंशुमत्या नद्यः- रसयुक्तमूलशक्तिधाराया अर्थे। उपह्नरे- कुटिले। विषुणे- विषमे। चरन्तम्। द्रप्सम्- वेगवन्तम्। नभः- बन्धकम्। न- च। कृष्णम्- अन्धकारभूतं वृत्रमावरणप्रतीकम्। अवतस्थिवांसम्। अपश्यम्। तेन साकं योद्धम्। वृषणः- हे वर्षकाः। वः- युष्मान्। इष्यामि-इच्छामि। आजो- युद्धभूमो। युध्यत- तेन युद्धं कुरुत ॥१४॥

अर्घ द्रप्सो अंशुमत्यां उपस्थेऽधारयत्तन्वं तित्विषाणः।

विशो अदेवीरभ्याश्चरेन्तीर्बृहस्पतिना युजेन्द्रेः ससाहे॥ ८.०९६.१५

अध- अथ। द्रप्सः- वेगवान्। अंशुमत्याः- रसधारकमूलशक्तिधारायाः। उपस्थे- अन्तिके। तित्विषाणः- देदीप्यमानः। तन्वम्- स्वदेहम्। अधारयत्। अदेवीः- अन्धकारमयीः। विशः- प्रजाः। अभ्याचरन्तीः- आगच्छन्तीः। इन्द्रः- ईशनाधिदेवता। बृहस्पतिना- मेधामन्त्राधिदेवतया। युजा- युक्तः। अभि ससहे- अभ्यभवत्॥१५॥

त्वं हु त्यत्सुप्तभ्यो जायमानोऽश्वात्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र।

गूळ्हे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमज्ञो भुवनेभ्यो रणं धाः॥ ८.०९६.१६

त्वम् । त्यत्- तत्कर्म कृतवान् । जायमानः- आविर्भृत एव । इन्द्र । सप्तभ्यः-सप्तभूमिकारक्षान्तरायेभ्यः । अशत्रुभ्यः- शत्रुभिरप्रतिगतेभ्यो रक्षोभ्यः । शत्रुः । अभवः- बभूविथ । द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यो । गूळ्हे- गूढे । अन्वविन्दः- अलभथाः । विभुमद्भयः- वैभवयुक्तेभ्यः । भुवनेभ्यः- लोकेभ्यः । रणम्- रमणम् । धाः- धारयसि ॥१६ ॥

त्वं हु त्यद्प्रतिमानमोजो वज्रेण वज्रिन्धृषितो जघन्थ।

त्वं शुष्णस्यावातिरो वधेत्रैस्त्वं गा ईन्द्र शच्येदेविन्दः॥ ८.०९६.१७

त्वम् । वज्रिन् – वज्रपाणे । धृषितः – धृष्टः सन् । वज्रेण । अप्रतिमानम् – अप्रतिमम् । ओजः । जघन्थ – नाशितवान् । त्वम् । शुष्णस्य – शोषकम् । वधत्रैः – प्रहरणेः । अवातिरः – अवधीः । त्वम् । इन्द्र । गाः – चिद्रश्मीन् । धेनूर्वा । शच्या – प्रज्ञया । अविन्दः – लब्धवान् ॥१७ ॥

त्वं ह् त्यद्वृषम चर्षणीनां घनो वृत्राणां तिवषो बेभूथ। त्वं सिन्धूँरसृजस्तस्तभानान्त्वमुपो अजयो दासपेतीः॥ ८.०९६.१८

त्वम् । वृषभ- वर्षक । चर्षणीनाम्- प्रजानां कृते । वृत्राणाम्- आवरणानि । घनः- हतवान् । तविषः-बली । बभूथ- अभवः । त्वम् । तस्तभानान्- स्तम्भिताः । सिन्धून्- नदीर्मूलशक्तिधाराः । असृजः-विमोचितवान् । त्वम् । दासपत्नीः- उपक्षपियतृभावनाबद्धाः । अपः- मूलशक्तिधाराः । अजयः-विमुच्य लब्धवान् ॥१८ ॥

स सुकृत् रणिता यः सुतेष्वनुत्तमन्युर्यो अहेव रेवान्। य एक इन्नर्यपाँसि कर्ता स वृत्रहा प्रतीदन्यमोहः॥ ८.०९६.१९

सः। सुक्रतुः- शोभनसङ्कल्पः। रणिता- रमणः। सुतेषु- रसेषु। अनुत्तमन्युः- अनुन्नकोधः। अहेव- अहानीव। रेवान्- प्रकाशसम्पद्वान्। एकः- असहायः। निर्ने- मनुष्ये। अपांसि- कर्मणाम्। कर्ता। सः। वृत्रहा- आवरणबाधकः। अन्यम्- इतरस्य विरोधिनः। प्रति- प्रतियोद्धा। इति। आहुः- अवदन्॥१९॥

स वृत्रहेन्द्रेश्चर्षणीधृत्तं सुष्टुत्या हव्यं हुवेम।

स प्रविता मुघवा नोऽधिवक्ता स वाजस्य श्रवस्यस्य दाता॥ ८.०९६.२०

सः- असौ। वृत्रहा- आवरणनाशकः। चर्षणीधृतम्- प्रजाधारकम्। सुष्टुत्या- शोभनस्तुत्या। हृव्यम्- आह्वातव्यम्। हुवेम- आह्वयामः। सः। प्र- प्रकर्षेण। अविता- रक्षिता। मघवा- सम्पद्वान्। नः- अस्मभ्यम्। अधिवक्ता- उपदेष्टा। सः। श्रवस्यस्य- श्रुतिनिमित्तायाः। वाजस्य- सद्गतेः। दाता॥२०॥

स वृत्रहेन्द्रे ऋभुक्षाः सुद्यो जज्ञानो हव्यो बभूव।

कृण्वन्नपाँसि नर्यां पुरूणि सोमो न पीतो हव्यः सिखेभ्यः॥ ८.०९६.२१

सः- असौ । वृत्रहा- आवरणबाधकः । इन्द्रः । ऋभुक्षाः- चिद्रिश्ममान् । सद्यः- क्षणेन । जज्ञानः-जातः । हव्यः- सुष्ठु आहूतः । बभूव- अभवत् । अपांसि- कर्माणि । नर्या- नेतृत्वसम्पन्नानि । पुरूणि- बहूनि । कृण्वन्- कुर्वन् । पीतः- अनुभूतः । सोमः- रसः । न- इव । सिखभ्यः- सुहुद्भयः । हव्यः- आह्वातव्यो भवति ॥२१ ॥

